

Daf Hayomi Michnayot

Dans un an, vous aurez terminé l'ensemble des traités de la Michna

א' אב

משניות מבווארות

טורו, אָבֵל מַה שֶׁמֵּאֲהִיל כְּגַד הַטְּמֵאָה, טֵמֵא. וְכֵן כֹּל מַה שֶּׁבִּקְדָּשָׁה טֵמֵא וְאִפְּשֵׁי שֶׁלֹּא כְּגַד הַטְּמֵאָה, דְּטֵמְאָה מִשּׁוּם חֲבוּרֵיו, וְאִף עַל גַּב דְּאֵין לָוּ כְּחֵסֶּם מִטְּמֵאָה מִגְּבוּ. הֵיא כִּינּוּ הַטְּמֵאָה בּוֹקְעַת, תּוֹכָה נְמִי טֵמֵא. וְאֵם הֵיחָה הַקְּדוּשָׁה גְּבוּהָה מִן הָאֵרֶץ טֵפֵחַ, אִם טֵמְאָה וּמִצָּא תַּחְתֶּיהָ, אוֹ בְּבֵית, תַּחְתֶּיהָ וְהֵבִית טֵמֵא. שֶׁהַקְּדוּשָׁה מְאֵהֶלֶת עַל הַטְּמֵאָה, אֲבָל תּוֹכָה וְגַבָּהּ, טוֹרוּ, שֶׁהַקְּדוּשָׁה חוּצָצַת בְּפִני הַטְּמֵאָה וּמַצְלֶת עִם דְּפִטָּה הָאֲהוּלִים, דְּהֵינּוּ מִקְּוִים שִׁישׁ דְּפִטָּה, וְאֵם וְהֵיחָה טֵמְאָה בְּתוֹכָה אוֹ עַל גְּבָהּ, הֵחַל טֵמֵא, תּוֹכָה וְגַבָּהּ וְתַחְתֶּיהָ, וְגַם חֶבֶר, שֶׁהֵיא וְטֵמְאָה גְּבָהּ יוֹדֵת גַּם לְמַעַל, כִּינּוּ שֶׁאֵינָהּ בּוֹהֶה יוֹרֵת וְשׁוֹב אֵינָהּ מַצְלֶת, כִּינּוּ שֶׁהַקְּדוּשָׁה עֲצִמָּה טֵמְאָה. (ז) הֵיחָה קְדוּשָׁה שִׁפְיָה נִתְּנָה בְּצַד הָאֲקֵסֶפָה לְצַד חוּץ וּמִשׁוֹכָה לְצַד פְּנִים, לֵךְ לֵךְ שֶׁ אֵם חֲלֵלָה הִיא נוֹגַעַת בְּמִשְׁקוֹף פּוֹתֵחַ טֵפֵחַ, הֵינּוּ שִׁישׁ טֵפֵחַ מִמְּנַחֵה כְּגַד הַמִּשְׁקוֹף, וְהֵינּוּ שֶׁהֵיא אֲבֻלֶת וַיִּפֶּה שֶׁלְּמַעַל צַר, וְהִבְלִיטָה יֵשׁ בָּהּ יוֹתֵר מִטְּפֵחַ, אִם טֵמְאָה תַּחְתֶּיהָ וְהֵיא גְּבוּהָה טֵפֵחַ, וְכֵן אִם טֵמְאָה בְּתוֹכָה אוֹ עַל גְּבָהּ, הֵחַל גְּבָהּ, טֵמְאָה בּוֹקְעַת וְעוֹלָה בּוֹקְעַת וְיּוֹרֵדָה, וְכֵן כְּגַד הַטְּמֵאָה טֵמֵא, וְהֵינּוּ שֶׁלְּמַעַל טֵמְאָה אוֹ הַבֵּית טוֹרוּ, וְהֵינּוּ שֶׁלְּמַעַל טֵמְאָה הַמִּשְׁקוֹף וְלַחוּץ, אֲבָל אִם הֵיחָה גְּבוּהָה מִן הָאֵרֶץ טֵפֵחַ, כִּינּוּ טֵמְאָה תַּחְתֶּיהָ אוֹ בְּבֵית, תַּחְתֶּיהָ וְהֵבִית טֵמֵא, כִּינּוּ שֶׁתַּחְתֶּיהָ שֶׁמִּבְּיָא אֵת הַטְּמֵאָה קְדוּלָּעִי, אֲבָל תּוֹכָה וְגַבָּהּ טוֹרוּ, דְּמַצְלוֹת עִם זְרוֹפֵן הַבֵּית, וְאִם טֵמְאָה בְּתוֹכָה אוֹ עַל גְּבָהּ, הֵחַל טֵמֵא, דְּנִטְמָא הַקְּדוּשָׁה וְשׁוֹב אֵינָהּ חוּצָצַת, וְרוּאִין אֵת הַטְּמֵאָה כְּאִילוּ הֵיא תַּחְתֶּיהָ, לְכוּ אִם תַּחְתֶּיהָ וְהֵבִית טֵמֵא, וְאִם הֵיא וְהֵבִית טוֹרוּ, וְהֵינּוּ שֶׁלְּמַעַל טֵמְאָה הַמִּשְׁקוֹף יוֹתֵר לְצַד חוּץ שֶׁ אֵם תַּעֲלֶה אֵינָהּ טוֹעַת בְּמִשְׁקוֹף פּוֹתֵחַ טֵפֵחַ, אוֹ שֶׁהֵיא מְבֻדָּקֶת בְּשִׁקוֹף פְּחוֹת מִטְּפֵחַ, טֵמְאָה תַּחְתֶּיהָ אִי טֵמֵא אֵלָּא תַּחְתֶּיהָ, כִּינּוּ שֶׁאֵין טֵפֵחַ תַּחַת הַמִּשְׁקוֹף אוֹ מִבְּיָא טֵמְאָה לְבִית אֲבָל תּוֹכָה וְגַבָּהּ טוֹרוּ.

פרק יא א הַבֵּית שֶׁנִּשְׁדָּק, טֵמְאָה בְּחוּץ, פְּלִים שֶׁבְּפָנִים טוֹרוּרִין, טֵמְאָה בְּפָנִים, פְּלִים שֶׁבְּחוּץ, בֵּית שְׂמַאי אוֹמְרִים, עַד שִׁיחָה בִּסְדֵק אֲרֻבָּעָה טֵפָחִים. בֵּית הֵלֵל אוֹמְרִים, כֹּל שְׂהוּא. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר מִשּׁוּם בֵּית הֵלֵל, פּוֹתֵחַ טֵפֵחַ: **ב** אֲכַסְרָהּ שֶׁנִּשְׁדָּק, טֵמְאָה בְּצַד זֶה, חֲלָלִים שֶׁבְּצַד הַשְּׁנַי טוֹרוּרִים. נָתַן אֶת רַגְלוֹ אוֹ קָנָה מִלְּמַעַל, עֵרַב אֵת הַטְּמֵאָה. נָתַן אֵת הַקְּנֵה בְּאֵרֶץ, אֵינּוּ מִבְּיָא אֵת הַטְּמֵאָה, עַד שִׁיחָה גְּבוּהָה מִן הָאֵרֶץ פּוֹתֵחַ טֵפֵחַ: **ג** סָגוּס עֵבֶה וְכַפְתָּ עֵבֶה אֵינּוּ מִבְּיָא אֵת הַטְּמֵאָה עַד שִׁיחָה גְּבוּהִים מִן הָאֵרֶץ פּוֹתֵחַ טֵפֵחַ. קְפוּלִים זוֹ עַל גְּבִי זוֹ אֵינּוּ מִבְּיָא אֵת הַטְּמֵאָה עַד שֶׁתַּהֲיָה הָעֲלִיּוֹנָה גְּבוּהָה מִן הָאֵרֶץ פּוֹתֵחַ טֵפֵחַ. הֵיחָה אֲדָם נִתְּנוּ שֵׁם, בֵּית שְׂמַאי אוֹמְרִים, אֵינּוּ מִבְּיָא אֵת הַטְּמֵאָה, וְבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים, אֲדָם חָלָל הוּא, וְהֵצַד הָעֲלִיּוֹן מִבְּיָא אֵת הַטְּמֵאָה: **ד** הֵיחָה מִשְׁקֵיף בְּעַד הַחֲלוּץ וְהָאֵהִיל עַל קוֹבֵרֵי הַמֵּת, בֵּית שְׂמַאי אוֹמְרִים, אֵינּוּ מִבְּיָא אֵת הַטְּמֵאָה. וְבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים, מִבְּיָא אֵת הַטְּמֵאָה. וּמוֹדִים שֶׁ אֵם הֵיחָה לְבוֹשׁ בְּכֻלֵּיו, אוֹ שֶׁהֵי שִׁנִּים זֶה עַל גְּבִי זֶה, שֶׁהֵם מִבְּיָא אֵת הַטְּמֵאָה: **ה** הֵיחָה מִטָּל עַל הָאֲקֵסֶפָה וְהָאֵהִילוּ עָלֶיהָ קוֹבֵרֵי הַמֵּת, בֵּית שְׂמַאי אוֹמְרִים, אֵינּוּ מִבְּיָא אֵת הַטְּמֵאָה. וְבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים, מִבְּיָא אֵת הַטְּמֵאָה: **ו** הַטְּמֵאָה בְּבֵית וְהָאֵהִילוּ עָלֶיהָ טוֹרוּרִים, בֵּית שְׂמַאי מְטַהְרִין, וְבֵית הֵלֵל מְטַמְּאִין: **ז** כֹּלֵב שְׂאֵבֵל בִּשְׂרַח הַמֵּת וּמֵת הַכֹּלֵב וּמוֹטֵל עַל הָאֲקֵסֶפָה, רַבִּי מַאִיר אוֹמֵר, אִם יֵשׁ בְּצַנְאוֹרוֹ פּוֹתֵחַ טֵפֵחַ, מִבְּיָא אֵת הַטְּמֵאָה. וְאִם לֹא, אֵינּוּ מִבְּיָא אֵת הַטְּמֵאָה. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, רוּאִין אֵת הַטְּמֵאָה, מִכְּגַד הַמִּשְׁקוֹף וְלַפְנִים, הַבֵּית טֵמֵא.

וּמִקְצָתָהּ בְּפָנִים, וְהָאֵהִילוּ עָלֶיהָ בְּנֵי אֲדָם טוֹרוּרִים עַל מִקְצַת גּוֹפֵה שֶׁבְּחוּץ, בֵּית שְׂמַאי מְטַהְרִין, דְּאֵין בָּהּ תַּחְתִּיּוֹ טֵמְאָה שֶׁבְּבֵית: כִּינּוּ שֶׁאֵין כָּאֵן אֲהֵל. וְבֵית הֵלֵל מְטַמְּאִין, דְּסִבְרֵי דְּאֲדָם חָלָל הוּא וְכֹהָה תַּחְתִּיּוֹ טֵמְאָה, וְאוֹתָן שֶׁהָאֵהִילוּ בְּחוּץ וְטֵמְאָה. מֵלֵל הוּא בְּטֵמְאָה. טֵמְאָה מְלִבְנֵה בְּבִגְדֵי חַיִּים אֵינָה טֵמְאָה: **ז** כֹּלֵב שְׂאֵבֵל בִּשְׂרַח אֲדָם הַמֵּת, וּמֵת הַכֹּלֵב וּמוֹטֵל עַל הָאֲקֵסֶפָה וְכִינּוּ אֵינָה לְפָנִים, לְצַד הַבֵּית, רַבִּי מַאִיר אוֹמֵר אִם יֵשׁ בְּצַנְאוֹרוֹ פּוֹתֵחַ טֵפֵחַ, מִבְּיָא אֵת הַטְּמֵאָה, דְּצַד הָעֲלִיּוֹן שֶׁל הַצַּנְאוֹר מְאֵהֶל עַל הַטְּמֵאָה וּמִמְשִׁיף אֵת הַטְּמֵאָה לְבֵית, וְאִף עַל גַּב שֶׁאֵין כָּאֵן אֲהֵל שֶׁחָלָל טֵפֵחַ. רַבִּי מַאִיר דְּמַשְׁמִיךְ הַטְּמֵאָה וְרוּאִי עַל טֵפֵחַ, וְאִם לֹא שְׂאֵינָהּ פּוֹתֵחַ טֵפֵחַ אֵינּוּ מִבְּיָא אֵת הַטְּמֵאָה. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר רוּאִין אֵת הַטְּמֵאָה, הֵינּוּ בּוֹדְקִין בְּטוֹפֵה שֶׁל כֹּלֵב, לְפִי הַטְּמֵאָה שֶׁבְּגוֹף הַכֹּלֵב מִכְּגַד הַמִּשְׁקוֹף וְלַפְנִים, הַבֵּית טֵמֵא, אִף עַל פִּי שֶׁאֵין

טוֹרוּרִין, אֲבָל מַה שֶׁמֵּאֲהִיל כְּגַד הַטְּמֵאָה, טֵמֵא. וְכֵן כֹּל מַה שֶּׁבִּקְדָּשָׁה טֵמֵא וְאִפְּשֵׁי שֶׁלֹּא כְּגַד הַטְּמֵאָה, דְּטֵמְאָה מִשּׁוּם חֲבוּרֵיו, וְאִף עַל גַּב דְּאֵין לָוּ כְּחֵסֶּם מִטְּמֵאָה מִגְּבוּ. הֵיא כִּינּוּ הַטְּמֵאָה בּוֹקְעַת, תּוֹכָה נְמִי טֵמֵא. וְאִם הֵיחָה הַקְּדוּשָׁה גְּבוּהָה מִן הָאֵרֶץ טֵפֵחַ, אִם טֵמְאָה וּמִצָּא תַּחְתֶּיהָ, אוֹ בְּבֵית, תַּחְתֶּיהָ וְהֵבִית טֵמֵא. שֶׁהַקְּדוּשָׁה מְאֵהֶלֶת עַל הַטְּמֵאָה, אֲבָל תּוֹכָה וְגַבָּהּ, טוֹרוּ, שֶׁהַקְּדוּשָׁה חוּצָצַת בְּפִני הַטְּמֵאָה וּמַצְלֶת עִם דְּפִטָּה הָאֲהוּלִים, דְּהֵינּוּ מִקְּוִים שִׁישׁ דְּפִטָּה, וְאִם וְהֵיחָה טֵמְאָה בְּתוֹכָה אוֹ עַל גְּבָהּ, הֵחַל טֵמֵא, תּוֹכָה וְגַבָּהּ וְתַחְתֶּיהָ, וְגַם חֶבֶר, שֶׁהֵיא וְטֵמְאָה גְּבָהּ יוֹדֵת גַּם לְמַעַל, כִּינּוּ שֶׁאֵינָהּ בּוֹהֶה יוֹרֵת וְשׁוֹב אֵינָהּ מַצְלֶת, כִּינּוּ שֶׁהַקְּדוּשָׁה עֲצִמָּה טֵמְאָה. (ז) הֵיחָה קְדוּשָׁה שִׁפְיָה נִתְּנָה בְּצַד הָאֲקֵסֶפָה לְצַד חוּץ וּמִשׁוֹכָה לְצַד פְּנִים, לֵךְ לֵךְ שֶׁ אֵם חֲלֵלָה הִיא נוֹגַעַת בְּמִשְׁקוֹף פּוֹתֵחַ טֵפֵחַ, הֵינּוּ שִׁישׁ טֵפֵחַ מִמְּנַחֵה כְּגַד הַמִּשְׁקוֹף, וְהֵינּוּ שֶׁהֵיא אֲבֻלֶת וַיִּפֶּה שֶׁלְּמַעַל צַר, וְהִבְלִיטָה יֵשׁ בָּהּ יוֹתֵר מִטְּפֵחַ, אִם טֵמְאָה תַּחְתֶּיהָ וְהֵיא גְּבוּהָה טֵפֵחַ, וְכֵן אִם טֵמְאָה בְּתוֹכָה אוֹ עַל גְּבָהּ, הֵחַל גְּבָהּ, טֵמְאָה בּוֹקְעַת וְעוֹלָה בּוֹקְעַת וְיּוֹרֵדָה, וְכֵן כְּגַד הַטְּמֵאָה טֵמֵא, וְהֵינּוּ שֶׁלְּמַעַל טֵמְאָה אוֹ הַבֵּית טוֹרוּ, וְהֵינּוּ שֶׁלְּמַעַל טֵמְאָה הַמִּשְׁקוֹף וְלַחוּץ, אֲבָל אִם הֵיחָה גְּבוּהָה מִן הָאֵרֶץ טֵפֵחַ, כִּינּוּ טֵמְאָה תַּחְתֶּיהָ אוֹ בְּבֵית, תַּחְתֶּיהָ וְהֵבִית טֵמֵא, כִּינּוּ שֶׁתַּחְתֶּיהָ שֶׁמִּבְּיָא אֵת הַטְּמֵאָה קְדוּלָּעִי, אֲבָל תּוֹכָה וְגַבָּהּ טוֹרוּ, דְּמַצְלוֹת עִם זְרוֹפֵן הַבֵּית, וְאִם טֵמְאָה בְּתוֹכָה אוֹ עַל גְּבָהּ, הֵחַל טֵמֵא, דְּנִטְמָא הַקְּדוּשָׁה וְשׁוֹב אֵינָהּ חוּצָצַת, וְרוּאִין אֵת הַטְּמֵאָה כְּאִילוּ הֵיא תַּחְתֶּיהָ, לְכוּ אִם תַּחְתֶּיהָ וְהֵבִית טֵמֵא, וְאִם הֵיא וְהֵבִית טוֹרוּ, וְהֵינּוּ שֶׁלְּמַעַל טֵמְאָה הַמִּשְׁקוֹף יוֹתֵר לְצַד חוּץ שֶׁ אֵם תַּעֲלֶה אֵינָהּ טוֹעַת בְּמִשְׁקוֹף פּוֹתֵחַ טֵפֵחַ, אוֹ שֶׁהֵיא מְבֻדָּקֶת בְּשִׁקוֹף פְּחוֹת מִטְּפֵחַ, טֵמְאָה תַּחְתֶּיהָ אִי טֵמֵא אֵלָּא תַּחְתֶּיהָ, כִּינּוּ שֶׁאֵין טֵפֵחַ תַּחַת הַמִּשְׁקוֹף אוֹ מִבְּיָא טֵמְאָה לְבִית אֲבָל תּוֹכָה וְגַבָּהּ טוֹרוּ.

פרק יא א הַבֵּית שֶׁנִּשְׁדָּק עַל פְּנֵי כֹל, הֵינּוּ גַם הַבֵּית שֶׁנִּשְׁדָּק עַל פְּנֵי כֹל לְשֵׁי וְתַלְמִים, טֵמְאָה בְּחוּץ חֲלָקָה חֲחוּצוֹן שֶׁלְצַד הַתְּהַר, כְּלִים שְׂבִימִים טוֹרוּרִים, הַסְּדֵק מִפְּסִיק וְאֵין דָּרָךְ טֵמְאָה לְכַנֵּס. טֵמְאָה בְּפָנִים, בְּחֻלְקָה הַפְּנִימִי, כְּלִים שֶׁבְּחוּץ בֵּית שְׂמַאי אוֹמְרִים אִם כְּלִים שֶׁבְּחוּץ טוֹרוּרִים עַד שֶׁהֵיא בִּסְדֵק אֲרֻבָּעַת טֵפָחִים, אוֹ הָאִירִי מִפְּסִיק וְאֵין טֵמְאָה עוֹבְרָת, בֵּית הֵלֵל אוֹמְרִים אִפְּשֵׁי הַסְּדֵק רֹחֵב לֵךְ שְׂהוּא, גַּם אֵין הַטְּמֵאָה עוֹבְרָת. וּמִפְּרֵשׁ בְּתוֹסְפֹתָהּ וּבְכַלֵּי רוּחַב הַסְּדֵק כְּחוֹט הַמִּשְׁקוּלָת, רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר מִשּׁוּם בֵּית הֵלֵל, כִּינּוּ שֶׁהֵיא בִּסְדֵק פּוֹתֵחַ טֵפֵחַ. אֲכַסְרָהּ יֵשׁ לָהּ מְתִילִים מְשֻׁלֵּשׁ רִחוּחַת וּמַעַד אֲחָד מִפְּתוּחָה, וְהִיא מִכְּסָה. **ב** אֲכַסְרָהּ, תַּקְרָת הָאֲכַסְרָהּ שֶׁנִּשְׁדָּקָה מִתְּחִלָּתָה עַד סוֹפָה לְצַד זֶה, וְחֻלְקָההּ לְשִׁתִּים, טֵמְאָה בְּצַד זֶה, כְּלִים שֶׁבְּצַד הַשְּׁנַי טוֹרוּרִים, שְׂאִירֵי הַסְּדֵק מִפְּסִיק וְהֵינּוּ לְשֵׁי אֲהֵלִים, וְגוֹרֵם שֶׁאֵין הַטְּמֵאָה עוֹבְרָת לְצַד שֵׁנִי. נִתַּן אֶת רַגְלוֹ אוֹ קָנָה מִלְּמַעַל עַל הַסְּדֵק, עֵרַב אֵת הַטְּמֵאָה, לְפִי שֶׁנִּשְׁדָּקָה הָאִירִי, וְאִם נָתַן אֵת הַקְּנֵה בְּאֵרֶץ כְּגַד הַסְּדֵק, אֵינּוּ מִבְּיָא אֵת הַטְּמֵאָה

משניות מבווארות

א' אב

פרק יב א נִסַר לוח עץ שהוא נתון על פי תנור חדש שיטמא פרק זה עשויין על היסק ואינו מקבל טמאה, כמפרש בכלים פרק זה משנה א. ועודף הנקר מכל צדדיו טמאה תחתיו תחת הנקר, כלים שעל חוץ לתנור טפח מסביב לכל צדדיו, טמאה תחתיו תחת הנקר, כלים שעל גבהו של הנקר טהורין, כיון שהמפרש טהור והנקר לא קל הוא, לכן חוצץ, ואם טמאה על גביו על הנקר, כלים שתחתיו טהורין, דמיישן אירי טפח תחת הנקר, דמי אהל תנור חוצץ הנקר טהור, ובנישן תנור ישן, כגון שקבר היסק פנים אחת שהוא שקבר טמאה, טמאה התנור וכל שלים שמתחת טמאה ועל גביו הנקר, דכלים נעשין אהלם לטמא אבל לא לטהר, וכוון שהתנור פתוח, ונקבל הנקר טמאה לטמא. רבי יוחנן בן נורי מטהר בתנור, אבל בכלים מדה שנתן טמאין, דבתנור סובב רבי יוחנן בן נורי דחיי ליה כמקדיל או פורת בשפתח ואין ליה פי הדבלי לשקוף טפח (לעיל פרק ט), והא דבעי צמיד פתיל, הני היקא דאיכא טפח פין דהייל לגי שעלי, והני בתנור שהוא בבנין, אבל בכלים מדה דנעשין אהלם לטמא אבל לא לטהר, ואם אהיל הנקר נתון על פי שני תנורים, נעשין, ראש הנקר על תנור אחד וראש השני על תנור שני, טמאה בייניהן כיון שני התנורים הם טמאים גם התנורים עצמון וכל שלים שמתחת הנקר דמיישן בקדוף טפח משני צדדיו. רבי יוחנן בן נורי מטהר טעמיה, לעיל במשנתים, דסובר דתנור אין דיט כלי. **ב** סרידה לוח פשוט העשוי מתרס והיא חלקה שהיא נתונה על פי התנור, ועודפת על גדל התנור טפח מכל צד, והסרידה מוקף צמיד

בו פותח טפח, דטמאה טמאה ונולה ומטמאה את כל הבית, דביתו האהיל על הטמאה, ואם הטמאה מכנגד המשקוף ולחוץ, הבית טהור, ומשום שהמקבל על הטמאה ליה דאין דרך הטמאה לצאת דרך פיו אלא דרך בית הרעי, רבי אליעזר הבית טהור, ואם פין לחוץ, ונקב בית הרעי לפנים, הבית טמא, שהטמאה יוצאת דרך שוליו, כיון שבית הרעי לפנים, רבי יהודה בן בתירא אומר, בין רבין פין רבין לפנים ובין פין לחוץ הבית טמא, ובין יש בצנאוור פותח טפח ובין אין בצנאוור פותח טפח, דטמאה יוצאת בין דרך גיסרטה ובין דרך יציאתה, כמה תשהה בשר המת במעיו של קלב בעוד הקלב בחיים והתשוב משוב אל, וכאם אורס קלב מת, מכלל אל, ויטמא, שלשה ימים מעת לעת, משהיה לשעה, דדרוך הקלב להישותח האכל במעיו שלשה ימים, כדאימא (מכתב טוה ג) ידע הקדוש ברוך הוא שמוזותיו מעטיים לפרך שווה אפילוהו במעיו ג' ימים, בעושות ובגדים שאכלו בשר אדם המת, שטוהר יד שפתל בשר לאור ותשרף, דבין רבי שמעון, ואם שיהה שטור זה קבר חשוב כמקדיל, רבי יהודה אומר, ונתן טמאה, בעושות ובגדים שטוהר מעת לעת, ורק אם שיהה מעת לעת או חשוב כמקדיל, **ח** החדות שבבית, רבי כמו רביה, הוא בור מים שבבית בבנין על גבי הנקוע, ומנורה בתוכו בחור הדות, והפרח שלה, מקום גור של מדה יוצא מן הדות ומקסה פי הדות, וכפישה נתונה עליו על הפרח, הני טל גדול שפושבים בו היחיים לכמרון, שאם נתגלה המנורה וכפישה עומדת עליו על פי החדות, שאינה נופלת לתוך החדות, הרי זו ככיסויי החדות

פתיל, הני שהיא דבוקה לתנור, אם טמאה תחתיו או על גביו, הכל טמא, בין כלים שתחתיה ובין כלים שעל גבה, לפי שהאהל מביא הטמאה תחתיה כל כביבות התנור, וחוזרת ובוקעת למעלה. וכן אם הטמאה למעלה בוקעת למטה ומקשכת סביב וחוזרת ובוקעת למעלה. אבל אם הטמאה כנגד אירוי של תנור, שהרי הוא מוקף צמיד פתיל ומפסיק, ומה שבתנור התנור טהור, וכן מה ששלל גבי התנור כנגד אירי התנור, דאין טמאה על הסרידה כנגד אירוי של תנור, רק כנגדו עד דרקיע טמא, דאין הטמאה מתפשטת למטה, דדברי יש לה צמיד פתיל, וגם לצדדיו אינה מתפשטת, אבל מה שתחתיו טהור. **א** נקר שהוא נתון על פי תנור ישן, והנקר ארוך, שהוא יוצא מזה מזה טפח, לצד מרזח ולצד מערב, אבל לא יוצא מן הצדדיו לצפון ולדרום, טמאה בצד זה, תחת הנקר, כגון לצד מרזח, כלים שבצד השני לצד מערב, טהורים, דאין מקום לטמאה לעבר, כיון שאין הנקר עודף לצד צפון ולצד דרום, כן הדין אם הטמאה לצד מערב, כלים שבצד השני לצד מערב, רבי יוסי מטמאם שלל שבצד השני, דסובר אין התנור מפסיק, הבטח, ויש גורסים באטחא, והוא כפי עשין קעין אמכטי שבפרךצאוט, שמתנים בהם מים לרחוץ, ונקר נתון עליו, והנקר עודף משני צדדיו, אינ

מכנגד המשקוף ולחוץ, הבית טהור. רבי אליעזר אומר, פיו לפנים, רבי יהודה בן בתירא אומר, בין קר ובין קר, הבית טמא, כמה תשהה במעיו, שלשה ימים מעת לעת, בעושות ובגדים, כדי שתפול לאור ותשרף, דדברי רבי שמעון, רבי יהודה בן בתירא אומר, בעושות ובגדים, מעת לעת: **ח** החדות שבבית המנורה בתוכו, והפרח שלה יוצא וכפישה נתונה עליו, שאם תנטל המנורה וכפישה עומדת על פי החדות, בית ששאי אורמים, החדות טהור, ומנורה טמאה. בית הלל אומר, אם המנורה טהורה, ומודים שאם תנטל המנורה וכפישה נופלת, הכל טמא: **ט** כלים שבין שפתי כפישה לבין שפתי החדות, אפילו עד התהום, טהורים, טמאה שם, הבית טמא, טמאה בבית, כלים שבקתלי החדות, אם יש במקומן טפח על טפח על רום טפח, טהורים, ואם לאו, טמאים. אם היו קתלי החדות רחבים משל בית, בין קר ובין קר טהורים:

פרק יב א נִסַר שהוא נתון על פי תנור חדש ועודף מכל צדדיו בפותח טפח, טמאה תחתיו, כלים שעל גביו טהורים, טמאה על גביו, כלים שתחתיו טהורים, ובנישן, טמא, כייניהם, הם טמאים, רבי יוחנן בן נורי מטהר: **ב** סרידה שהיא נתונה על פי התנור מוקף צמיד פתיל, טמאה תחתיו או על גביו, הכל טמא, כנגד אירוי של תנור, טמאה כנגד אירוי של תנור, כנגד אירוי של תנור, רק כנגדו עד דרקיע טמא, דאין הטמאה מתפשטת למטה, דדברי יש לה צמיד פתיל, וגם לצדדיו אינה מתפשטת, אבל מה שתחתיו טהור. **א** נקר שהוא נתון על פי תנור ישן, והנקר ארוך, שהוא יוצא מזה מזה טפח, לצד מרזח ולצד מערב, אבל לא יוצא מן הצדדיו לצפון ולדרום, טמאה בצד זה, תחת הנקר, כגון לצד מרזח, כלים שבצד השני לצד מערב, טהורים, דאין מקום לטמאה לעבר, כיון שאין הנקר עודף לצד צפון ולצד דרום, כן הדין אם הטמאה לצד מערב, כלים שבצד השני לצד מערב, רבי יוסי מטמאם שלל שבצד השני, דסובר אין התנור מפסיק, הבטח, ויש גורסים באטחא, והוא כפי עשין קעין אמכטי שבפרךצאוט, שמתנים בהם מים לרחוץ, ונקר נתון עליו, והנקר עודף משני צדדיו, אינ

מכנגד המשקוף ולחוץ, הבית טהור. רבי אליעזר אומר, פיו לפנים, רבי יהודה בן בתירא אומר, בין קר ובין קר, הבית טמא, כמה תשהה במעיו, שלשה ימים מעת לעת, בעושות ובגדים, כדי שתפול לאור ותשרף, דדברי רבי שמעון, רבי יהודה בן בתירא אומר, בעושות ובגדים, מעת לעת: